

Art. 22 foreskriver Nationalbehandling med Hensyn til Staffelfart.

Art. 23. I denne Artikel fastsættes det, at det ene Lands Skibe, deres Ladninger og Besætninger skal nyde Nationalbehandling i Tilfælde af Havari, Skibbrud eller Stranding i det andet Lands Farvande.

Art. 24 indeholder Bestemmelser om, at Skibes Nationalitet skal anerkendes paa Grundlag af de i Skibets Hjemland udstedte Dokumenter, samt om, at Afgifter, der svares efter Tonnagen, indtil Afsluttelsen af en særlig Maalebrevsoverenskomst skal beregnes paa Basis af de i Skibets Hjemland udstedte Maalebreve.

Art. 25. Den i Traktaten aftalte Nationalbehandling med Hensyn til Skibsfarten skal ikke være anvendelig for saa vidt angaar Kystfarten, Fiskeri paa Søterritoriet, Fordele der tilstaaes til Ophjælpning af den nationale Handelsflaade eller til Skibe, der tilhører Staten og udnyttes af denne selv eller i Forbindelse med andre, ligesom den heller ikke skal være anvendelig for saa vidt angaar Begunstigelser, der tilstaaes Sejlsporten, eller paa Betjeningen af Skibe i Havn eller paa Rhed, paa Lodsning, Bugsering og Bjærgning, saafremt saadan Virksomhed finder Sted paa Søterritoriet eller i Marmarahavet.

Art. 26. Behandlingen som mest begunstiget Nation skal ikke finde Anvendelse paa Begunstigelser i den lokale Grænsetrafik eller paa Fordele, der maatte flyde af en Toldunion. Der tages endvidere fra dansk Side Forbehold med Hensyn til de Fordele, som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Norge eller Sverige eller begge disse Lande, medens Tyrkiet tager Forbehold med Hensyn til de Fordele i toldmæssig Henseende, som Tyrkiet har givet eller senere maatte give de Lande, som i 1923 udskiltes af det ottomanske Rige.

Art. 27 indeholder Bestemmelse om, at eventuelle Tvistigheder angaaende Traktatens Fortolkning, som ikke kan løses ad diplomatisk Vej, efter fælles Overenskomst

gennem en særlig Aftale skal gøres til Genstand for Voldgift.

I *Slutprotokollen* bestemmes det, at intet Forhold, der angaar Suveræniteten eller Statens udelukkende Kompetence kan gøres til Genstand for Voldgift.

Art. 28 bestemmer, at Traktaten med Slutprotokol skal ratificeres, og Ratifikationsinstrumenterne snarest udveksles i København. Den skal træde i Kraft tredive Dage efter, at Udvekslingen har fundet Sted, og den ved Noteveksling af 30. Juli 1929 istandbragte foreløbige Overenskomst skal derefter straks træde ud af Kraft.

Traktaten er afsluttet for et Tidsrum af to Aar og forlænges derefter stiltiende, indtil den af en af Parterne opsiges til Ophør med et Varsel paa seks Maanedes.

Slutprotokollen. Foruden det under Artiklerne 2, 3, 6, 9, 21 og 27 anførte indeholder Slutprotokollen følgende Bestemmelser:

Der tages Forbehold med Hensyn til de Begunstigelser, som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Island.

Med Undtagelse af Artiklerne 9, 10 og 11 skal Traktatens Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa Grønland.

Det kan endnu bemærkes, at der i Forbindelse med Undertegnelsen af Traktaten har fundet en Brevveksling Sted, i hvilken den danske Forhandler og Præsidenten for den tyrkiske Forhandlingsdelegation har udtalt, at den danske og den tyrkiske Regering er villige til at overveje, hvad der maatte kunne gøres for at udvide den direkte Handelsforbindelse mellem Danmark og Tyrkiet. I den danske Erklæring udtales det, at Regeringen føler sig overbevist om, at der ved Traktatens Afslutning er tilvejebragt et vigtigt Grundlag for, at Importen til Danmark af tyrkiske Produkter i større Omfang end hidtil kan foregaa direkte.

Denne Brevveksling fandt, paa Foranledning af de tyrkiske Forhandlere, Sted for at understrege Traktatens Betydning. De nævnte Skrivelser betragtes ikke som udgørende en Del af Traktaten.